ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . Στερλῖναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 562 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 | ΠΑΤΡΑΙ Κυριακὴ 26 Μαΐου 1946

ΜΕΤΑ ΤΟΝ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

Β΄.

Ἡ πρώτη μεταβολὴ ἥτις ἐπῆλθεν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ «Φιλελευθέρου» Ἀγγλοσαξωνισμοῦ εἶνε ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἐγκατέλειψεν ὁριστικῶς πλέον τὴν μόνωσιν. Ἀποτελεῖ ὁριστικῶς τοῦ λοιποῦ παράγοντα πολιτικὸν ὅλου τοῦ κόσμου. Εἶνε πολιτικῶς παροῦσα πανταχοῦ. Ἡ ἄλλη ἰδιοτυπία εἶνε ὅτι αἱ τεχνικαὶ πρόοδοι μετέβαλον τὴν πολιτικὴν παρουσίαν καὶ εἰς ὑλικὴν παρουσίαν, διότι ἡ Ἀμερικὴ πλέον λόγῳ τῆς ἀποστάσεως, δὲν ἀπουσιάζει ὅπως εἰς τὸ παρελθόν. Εἶνε καὶ ὑλικῶς ἐπίσης παροῦσα. Τοιουτοτρόπως ἡ ἕνωσις τοῦ Ἀγγλοσαξωνικοῦ κόσμου μὲ τὴν ἀναμφισβήτητον ὑπεροχὴν τοῦ βιομηχανικοῦ του ἐξοπλισμοῦ, εἰς περίοδον βιομηχανικῶν πολέμων, ἀντισταθμίζει τὸ γεγονὸς πάσης ἐνδεχομένης προνομιακῆς θέσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ Πανσλαυϊσμοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Τώρα ἡ κατάστασις εἰς τὰ Βαλκάνια πῶς ἐμφανίζεται; Ὑπάρχει ἡ παρουσία τῶν Σοβιὲτ εἰς τὴν Βαλκανικήν. Ὁ Αὔγουστος τοῦ 1944 ὑπῆρξε βαρυσήμαντος διὰ τὴν Βαλκανικήν. Ὅταν ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ἀντὶ τοῦΒαλκανικοῦ Μετώπου νὰ ἐπιχειρηθῇ τὸ νοτιογαλλικὸν Μέτωπονκαὶ μετεφέρθησαν ὅλαι αἱ ἀγγλοσαξωνικαὶ δυνάμεις εἰς τὰ ἄλλα τρία Εὐρωπαϊκὰ μέτωπα, ἀφέθη δὲ ἡ Βαλκανικὴ εἰς τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν τῶν Σοβιέτ, τὸ πρᾶγμα ὑπῆρξε βαρύτατον εἰς συνεπείας καὶ διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον.

Ὡς συνέπεια αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ἐπηκολούθησεν ὅτι ὁ Τίτο μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Σοβιέτ, προωθήθη εἰς ἐπικράτησιν εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν. Ἐὰν τὰ Ἀγγλοσαξωνικὰ στρατεύματα ἔφθανον, δεδομένης τῆς σοβαρᾶς ἐθνικῆς ἀντιδράσεως εἰς τὴν Σερβίαν, εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ Τίτο δὲν θὰ ἐπετύγχανε τὴν ἐπικράτησιν. Ὑπῆρξε σφάλμα τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὐλάχιστον τὴν Βαλκανικήν, ὅτι ὑπερετίμησε τὰς ἀμέσους ἀποδόσεις τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως καὶ ὑπετίμησε τὰς ἀνωτέρας της συνεπείας.

Ὑπάρχει, λοιπόν, τὸ γεγονὸς τῆς παρουσίας τῶν Σοβιὲτ εἰς τὰ Βαλκάνια. Ὑπάρχει, κατόπιν, τὸ γεγονὸς τῆς ἐπικρατήσεως τῆς Γιουγκοσλαυΐας τοῦ Τίτο. Ὑπάρχει ἐπίσης τὸ γεγονὸς τῆς διεισδύσεως τῆς Βουλγαρίας ὑπὸ τὴν σοβιετικὴν σκιάν, εἰς τὸν κόσμον τῶν ἐμπολέμων, καὶ τῆς συνεργασίας Γιουγκοσλαυΐας — Βουλγαρίας. Καὶ ὑπάρχει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Τουρκία, ἡ ὁποία κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ πολέμου προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν κοινὴν ὑπόθεσιν τῶν Συμμάχων, διότι ἔφραξε τὸν δρόμον τῆς Ἀσίας, εἰς τὸ τέλος ἀπεψύχησε καὶ δὲν μετέσχεν εἰς τὸν πόλεμον, ὥστε νὰ παράσχῃ εἰς τὸν ἀγγλοσαξωνικὸν συνασπισμὸν τὴν ἠθικὴν βάσιν ὑποστηρίξεως της κατὰ τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. Κατὰ τὴν γνώμην μου μόνον ἡ παρουσία τῆς Τουρκίας ἐντὸς τοῦ συμμαχικοῦ στρατοπέδου θὰ τῆς παρεῖχε τὴν βεβαιότητα τῆς διατηρήσεως τῆς ἀκεραιότητός της. Δυστυχῶς ἡ ἀτολμία τῶν ἡγετῶν της καὶ ἴσως ἡ μεγάλη διείσδυσις τῆς Γερμανικῆς προπαγάνδας ὡδήγησαν αὐτὴν εἰς τὴν ἀπουσίαν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῶν νικητῶν — πρᾶγμα βαρυσήμαντον καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν γενικὴν Βαλκανικὴν κατάστασιν.

Ἐπίσης ἡ Ἀλβανία ὁριστικῶς διωλίσθησεν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Τίτο.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν συνάγεται ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Βαλκανικὴν ἐμφανίζεται σήμερον δυσάρεστος. Ἡ παλαιά μας φίλη καὶ σύμμαχος Τουρκία λόγῳ τῆς μὴ συμμετοχῆς της εἰς τὸν πόλεμον εὑρίσκεται εἰς μειονεκτικὴν θέσιν. Ἡ Βουλγαρία ἐμφανίζεται ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου τῶν Συμμάχων. Ἡ Γιουγκοσλαυΐα θορυβεῖ ὡς ἡγέτις τοῦ Βαλκανικοῦ Κομμουνιστικοῦ Σλαυϊσμοῦ, καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἐμφανίζεται ὡς προστάτις τῆς Ἀλβανίας καὶ ἀντίπαλος τῆς Ἑλλάδος. Συμπεραίνω, ἑπομένως, ὅτι ἡ γενικὴ ἔκβασις τοῦ πολέμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ καὶ τὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν κατάστασιν τῆς Βαλκανικῆς, ἔχει καταστῆ δυσάρεστος διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀντικειμενικὴ διαπίστωσις. Καὶ ἡ διαπίστωσις αὐτὴ γίνεται πρῶτον διότι ὀφείλομεν νὰ βλέπωμεν καὶ νὰ λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ δεύτερον διότι μόνον ἀπὸ μίαν εὐθεῖαν διαπίστωσιν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως συνάζεται καὶ ἡ ὀρθότης τῆς ἐνεργείας καὶ τὸ θάρρος τῆς πάλης.

"ΑΘΗΝΑΪΚΟ 24ΩΡΟ" ΤΟΥ ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς μία πέννα, ἡ ὡραιοτέρα πέννα, ποὺ τιμᾷ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, θὰ ἀναλαμβάνῃ νὰ μεταφέρῃ, καθε πρωΐ, μὲ τὸν πλέον χαρούμενο καὶ ἄνετο τρόπον τὸν ἀναγνώστην μας εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Θὰ γίνεται γέφυρα, ἀπ' τὴν ὁποίαν αἱ Πάτραι θὰ περνοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἡ ζωὴ αὐτῶν θὰ μᾶς διοχετεύεται συμπεπυκνωμένη εἰς τὰ αὐθεντικώτερα, τὰ πιὸ σπαρταριστά, τὰ πιὸ ἔξέχοντα χαρακτηριστικά της. Ἡ ἰδέα αὐτῆς τῆς πρωτοτύπου ἐπικοινωνίας, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ὀφείλεται εἰς τὸν **ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ**. Νὰ σᾶς παρουσιάσωμεν τώρα τὸν μαίτρ τοῦ νεοελληνικοῦ χρονογραφήματος δὲν τὸ νομίζομεν. Εἶναι τόσον γνωστὸς καὶ γοητεύει καθημερινῶς μὲ τοὺς καρποὺς τοῦ πνεύματός του τόσας χιλιάδας ἀναγνωστῶν..! Ὁ **ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ** λοιπὸν ἐσκέφθηκε ν' ἀνοίξῃ, εἰς τὰςστήλας τοῦ «Νεολόγου» ἕνα παραθυράκι, ἀπ' τὸ ὁποῖον ὁ ἀναγνώστης του θὰ ἠμπορῇ νὰ ρίπτῃ μία γρήγορη καὶ περιεκτικὴ ματιὰ εἰς τὴν πρωτεύουσα καὶ κάποτε, ἂν θέλετε, νὰ κρυφοκυττάζῃ εἰς τὰ περίεργα καὶ τὰ μυστικά της. Μία ματιὰ δηλαδὴ εἰς τ' Ἀθηναϊκὰ εἰκοσιτετράωρα, ποὺ θὰ εἶναι καὶ ὁ μόνιμος τίτλος τοῦ νέου αὐτοῦ λογοτεχνικοῦ εἴδους, ποὺ θὰ ἐγκαινιάσωμεν. Διότι περὶ νέου εἴδους θὰ πρόκειται. Οὔτε χρονογράφημα, οὔτε ρεπορτάζ. Ἀλλὰ καὶ χρονογράφημα καὶ ρεπορτὰζ μαζί. Ἕνα πρωτότυπο «κοκτέϊλ» φτιαγμένο ἀπὸ σπουδαῖον μπάρμαν! Αὐτὸ θὰ εἶναι τὰ «Ἀθηναϊκὰ Εἰκοσιτετράωρα» τοῦ **ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ**. Ἀπὸ αὐτὰ θὰ περνᾷ ὁλόκληρος ὁ Ἀθηναϊκὸς παλμός. Ἡ πολιτικὴ ζωὴ μὲ τὰ τερπνά της. Ἡ Βουλὴ μὲ τὰ ἔξυπνα σκίτσα της. Τὰ γεγονότα ἀπὸ τὴν ὄψιν τους καὶ τὴν ἀνάποδή τους. Τὸ θέατρο μὲ τὴν φαντασμαγορίαν καὶ τὰ παρασκήνιά του. Ἡ φιλολογία μὲ τὰς ἡμέρας καὶ τὰ ἔργα της, τὰς ὑποσχέσεις καὶ τοὺς καυγάδες της. Τῆς μόδας αἱ ἰδιότροποι μεταμορφώσεις. Ἡ κοσμικὴ κίνησις μὲ τὰς ἐνδιαφερούσας ἐμφανίσεις της. Μὲ μίαν λέξιν: Ἡ ζωὴ τῶν Ἀθηνῶν, ζωγραφισμένη μὲ ἔντονες πινελιές, ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Σπύρου Μελᾶ, τοῦ θαυμαστοῦ **ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ**. Καί, ἐννοεῖται, ὅλα αὐτὰ παραλλήλως πρὸς τὴν «Θύελλα» του, ποὺ θὰ ἀρχίσῃ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗΣ

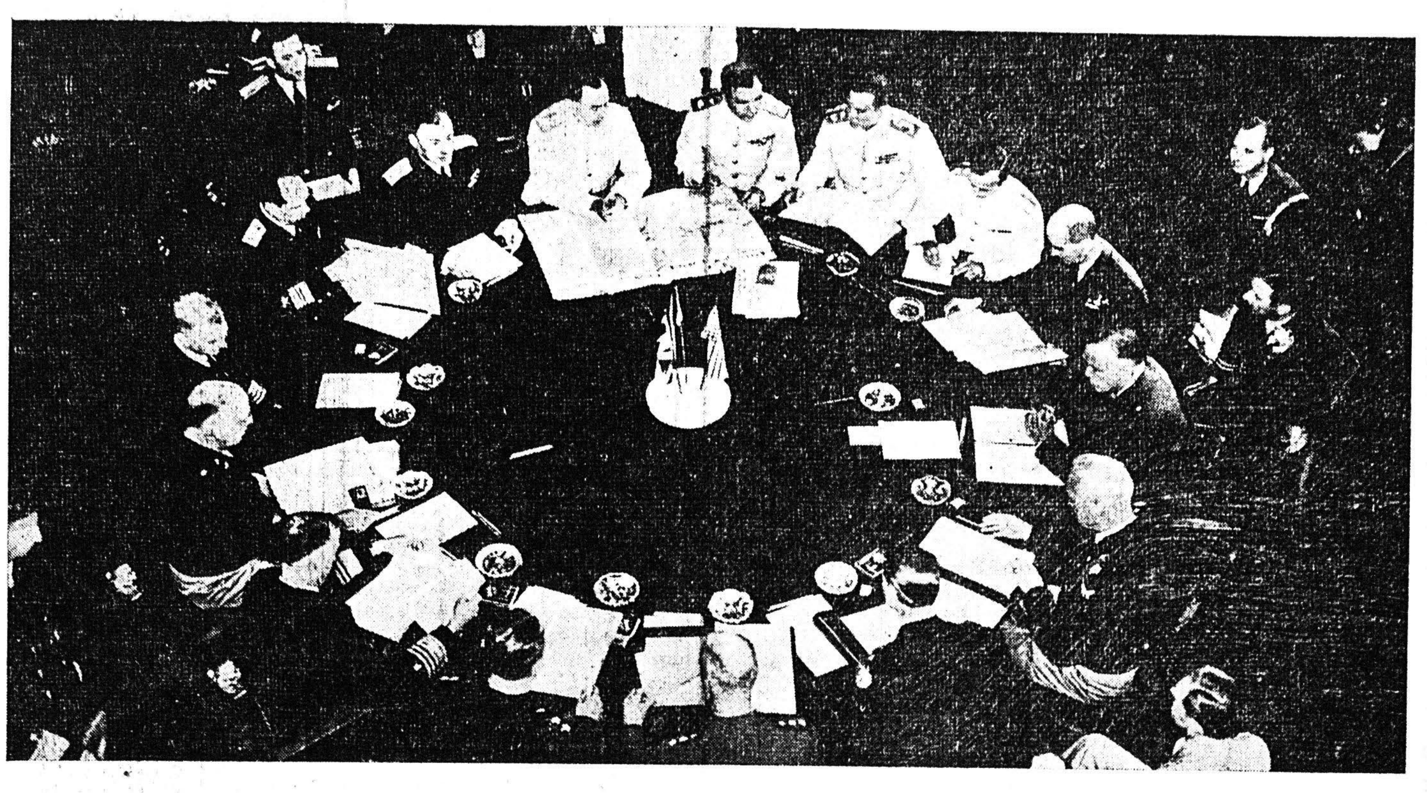

Συμφώνως πρὸς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὰ ἐπιτελεῖα τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων Μεγάλης Βρετανίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἀνέλαβον τὸν καταρτισμὸν σχεδίου διὰ τὴν δημιουργίαν διεθνοῦς δυνάμεως πρὸς προστασίαν τῆς εἰρήνης, διατελούσης ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Ἀνωτέρω τὰ Συμμαχικὰ Ἐπιτελεῖα εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνεδριάσεών των, καθ' ἣν ἀνταλλάσσουν ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβάλουν κατὰ τὴν προσεχῆ συνέλευσιν τοῦ ΟΗΕ.

ΤΟ ΑΓΩΝΙΩΔΕΣ ΕΡΩΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΕΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ;

ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΩΝ ΚΑΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

"ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΡΗΞΕΩΣ, ΘΑ ΗΤΟ ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΚΑΤΑΛΗΦΘΗ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ, ΑΛΛΑ ΤΕΛΙΚΩΣ Η ΝΙΚΗ ΘΑ ΑΠΕΒΑΙΝΕΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ"

ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΟΥΪΛΛΙΑΜ ΠΡΑΤΤ

Εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν στιγμὴν τῆς ἀνθρωπότητος, καθ' ἣν διαγράφεται ἡ ἀποφασιστικὴ καμπὴ τοῦ μέλλοντός της, ἐν μέσῳ τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων συμφερόντων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἀμείλικτον καὶ ἀγωνιῶδες προβάλλει τὸ ἐρώτημα: Θὰ συρθῇ ἄραγε καὶ πάλιν ἡ ἀνθρωπότης εἰς νέαν αἱματηρὰν περιπέτειαν ἢ θὰ ἐπικρατήσῃ τελικῶς τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας καὶ τῆς συνδιαλλαγῆς διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας εἰρηνικῆς ζωῆς, ἀπηλλαγμένης διὰ μακρὰν περίοδον ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸν φόβον; Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ποὺ διαγράφει τὰς ἀνησυχίας ἑκατομμυρίων ψυχῶν, ἐπιχειρεῖ νὰ δώσῃ μερικὰς ἀπαντήσεις ὁ Ἀμερικανὸς ναύαρχος Γουΐλλιαμ Πράττ. Διεθνῶς ἀνεγνωρισμένη αὐθεντία ἐπὶ τῶν παγκοσμίων ζητημάτων ὁ ναύαρχος Πράττ, πρώην ἀρχηγὸς τοῦ στόλου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἤδη ναυτικὸς σύμβουλος τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, δυνάμενος ὡς ἐκ τῆς ἐξαιρετικῶς ἐμπιστευτικῆς ταύτης θέσεως, νὰ παρακολουθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ προβλήματα τῆς παρούσης στιγμῆς καὶ νὰ μορφώνῃ ἐπ' αὐτῶν ἀντιλήψεις, προέβη κατ' αὐτὰς εἰς ἐνδιαφερούσας δηλώσεις κατὰ τὴν διάρκειαν συνεντεύξεως τὴν ὁποίαν ἔδωσε πρὸς τὸ διεθνοῦς φήμης Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Νιοὺς Γουὲκ», τὸ ὁποῖον, ἀπηχοῦν τὴν ἀγωνίαν ὑφ' ἧς κατέχεται ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης ἔθεσε πρὸς αὐτὸν τὰ κάτωθι ἐρωτήματα:

— Ὑπάρχει κίνδυνος νέου πολέμου;

— Ἐφ' ὅσον ἡ ἀνθρωπίνη φύσις παραμένει οἵα εἶνε σήμερον, ὑπάρχει πάντοτε κίνδυνος, ἀλλὰ μὲ προσεκτικὸνχειρισμὸν αἱ πιθανότητες ἑνὸς ἀμέσου πολέμου εἶνε δυνατὸν νὰ ἐλαττωθοῦν.

— Ἐπιθυμοῦν τὰ Σοβιὲτ τὸν πόλεμον;

— Ὄχι, αἱ μᾶζαι τοῦ λαοῦ δὲν τὸν θέλουν, ἰδιαιτέρως δὲ ἕνα πόλεμον ἐναντίον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Οὐδεὶς βεβαίως γνωρίζει ποῖαι εἶνε αἱ μελλοντικαὶ βλέψεις τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως καὶ τί ἐποφθαλμιᾷ. Αἱ ἄμεσοι ὅμως προθέσεις της, ἀρχίζουν ἤδη νὰ διαφαίνωνται ἐκ τῶν πράξεών της. Ἡ ἀσφάλεια τῶν συνόρων της διὰ τὸ παρόν, ἡ ἀποκατάστασις τῆς χώρας ἐκ τῶν καταστροφῶν τὰς ὁποίας ἐπεσώρευσεν ὁ πόλεμος καὶ ἡ προετοιμασία ὅπως ἡ Ρωσσία ἀποβῇ ἡ ἰσχυροτέρα Δύναμις εἰς τὸν κόσμον, ἀποτελοῦν τὴν κεντρικὴν προφανῶς γραμμὴν τῶν ἀμέσων ἐπιδιώξεων τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως.

— Ὑπάρχει πιθανότης διασπάσεως τῆς συνεργασίας τῶν δύο ἀντιθέτων ἰδεολογικῶν κόσμων τῶν Ἀγγλοσαξώνων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἀφ' ἑτέρου.

— Εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ συμβῇ τοῦτο ὅταν τὰ Σοβιὲτ καταστοῦν ἀρκούντως ἰσχυρὰ καὶ δυνηθοῦν νὰ προετοιμάσουν τὴν κοινὴν γνώμην τῆς χώρας των διὰ ἓν τοιοῦτον ἐνδεχόμενον.

— Εἶναι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ὁλοκληρωτικὴ μορφὴ Κυβερνήσεως;

— Εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος.

— Εἶνε ἐπιθετικαὶ αἱ πολιτικαὶ προθέσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως;

— Φρονῶ ὅτι εἶνε, ἀλλ' ἐπιφανειακῶς ὀλιγώτερον ἐπιθετικαὶ ἀπὸ ἐκείνας τῆς Γερμανίας τοῦ Χίτλερ. Ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ὅμως, ἡ διεισδυτικὴ της δυνητικότης εἶνε μεγαλυτέρα τῆς τοῦ Ράϊχ. Κατὰ τὴν γνώμην μου, συνεχίζει ὁ ναύαρχος Πράττ, ἡ πολιτικὴ τῶν Σοβιὲτ εἶνε συγκεκριμένη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι θὰ προσπαθήσουν νὰ καταστήσουν τὴν χώραν των ὡς τὴν μεγαλυτέραν στρατιωτικὴν δύναμιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως φαίνεται ὡσὰν νὰσυμπτύσσῃ τὰ ἱστία της διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοὺς ἐπικρατοῦντας ἀνέμους...

— Ἐπιθυμεῖ τὴν φιλίαν τῆς Ἀμερικῆς;

— Φρονῶ ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος αὐτὸ ἐπιθυμεῖ, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἰδικούς της ὅρους καὶ μὲ καθαρῶς ρωσσικὴν νοοτροπίαν. Ἔναντι αὐτῆς τῆς τακτικῆς ἢ ἐπιθυμίας, ἡμεῖς ἀντιμετωπίζομεν τὰ πράγματα ὡς ἑξῆς:

Μέχρι τοῦδε εἴχομεν λάβει στάσιν «ἀνοχῆς», ἥτις δὲν ἀντέκειτο πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν πολιτικὴν τοῦ παρελθόντος. Ἀσφαλῶς δὲ δὲν ἐδόθη μεγάλη προσοχὴ εἰς τὰς μελλοντικὰς ἐπιδιώξεις τῆς ρωσσικῆς πολιτικῆς καὶ τὰς μεθόδους, αἵτινες τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰς ἀμέσους ρωσσικὰς πολιτικὰς ἐπιδιώξεις, δὲν κύπτομεν πλέον, ἀλλὰ λαμβάνομεν στάσιν σθεναράν.

— Πῶς κρίνονται αἱ σχέσεις μεταξὺ Σοβιετικῆς Ρωσσίας καὶ ἀγγλοσαξωνικοῦ συγκροτήματος;

— Ἐπιφανειακῶς εἶνε ἰσχυρότεραι, ἀλλὰ κατὰ βάθος ἀσθενέστεραι. Μᾶς ἐμπιστεύονται περισσότερον καὶ μᾶς φοβοῦνται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ἂν καὶ πρὸς τὸ παρὸν μᾶς σέβονται ὀλιγώτερον εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐν καιρῷ, ὅταν τὰ Βρετανικὰ ἀποικιακὰ ζητήματα τακτοποιηθοῦν, αἱ γραμμαὶ τῆς πολιτικῆς Μ. Βρετανίας καὶ Ἡν. Πολιτειῶν θὰ τείνουν νὰ συνταυτισθοῦν. Πιστεύω ὅτι ἡ πλέον ἰσχυρὰ διεθνὴς πολιτικὴ σήμερον, εἶνε ἡ πολιτικὴ τῆς «ἀνοικτῆς θύρας». Διότι ἐλεύθεραι σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν ἀκολουθοῦν τὰς ἐμπορικὰς ἀρτηρίας καὶ ἐλεύθεραι σχέσεις μεταξὺ διαφόρων λαῶν δημιουργοῦν μίαν σταθερὰν κατάστασιν, ἥτις ἀπομακρύνει τὸν πόλεμον, ἀκόμη περισσότερον μάλιστα, ὅταν οἱ λαοὶ αὐτοὶ ἐμπιστεύονται ἀλλήλους.

— Ὑπάρχει ἀνάγκη σήμερον διὰ μίαν ἀγγλοαμερικανικὴν στρατιωτικὴν συμμαχίαν;

— Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὄχι, ἀλλ' ὑπάρχει ἀνάγκη μεγαλυτέρας κατανοήσεως τῶν προβλημάτων ἀλλήλων καὶ μία προθυμία βοηθείας τοῦ ἑνὸς ὑπὸ τοῦ ἄλλου. Ἐὰν δημιουργηθοῦν ἀπειλητικὰ νέφη πολέμου, θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὸ ἴδιον στρατόπεδον. Αἱ βασικαὶ γραμμαὶ τῆς ἰδεολογίας μας εἶνε ταυτόσημοι.

— Δύναται νὰ γένῃ λόγος περὶ ἀφοπλισμοῦ σήμερον;

— Ἀσφαλῶς ὄχι. Τὸ ἀγγλοαμερικανικὸν συγκρότημα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πράξῃ τοιοῦτόν τι. Οἱ καιροὶ εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνοι. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παραστῇ τοιαύτη ἀνάγκη, πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸν στρατόν. Μεγάλαι στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἐν ἐνεργείᾳ ἐμπεποτισμέναι ὑπὸ ἐπιθετικῶν παραδόσεων ἀποτελοῦν πάντοτε κίνδυνον διὰ τὴν εἰρήνην. Ἡ ναυτικὴ δύναμις δὲν εἶνε τόσον ἐπικίνδυνος. Ὅταν τακτοποιηθῇ ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεων, εἶνε εὔκολον τότε νὰ περιορισθοῦν κατ' ἀναλογίαν καὶ αἱ ναυτικαὶ καὶ ἀεροπορικαὶ δυνάμεις.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Δύο ἄνδρες, ἕνας Γερμανὸς ταγματάρχης τῆς ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἕνας νέος τελειόφοιτος τοῦ Ἑλληνκοῦ Πανεπιστημίου διεκδικοῦν τὴν καρδιὰ μιᾶς ὡραίας καὶ ἀνεπτυγμένης Ἑλληνοπούλας, τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς.

Αὐτὴ λατρεύει τὸν Ἕλληνα λεβέντη καὶ τὸν ἔχει ἀρραβωνιαστὴ καὶ θέλει νὰ τὸν πάρῃ. Εἶναι κόρη στρατηγοῦ ἥρωα τῆς Μόροβας ποὺ ἔχει ἀπάνω στὶς μάχες χάσει τὸ φῶς του.

Εἶναι ἡ χαρὰ τοῦ τυφλοῦ αὐτοῦ πατέρα. Ἡ εὐτυχία της τὸν παρηγορεῖ καὶ ἡ ἐλπίδα ὅτι θὰ ξαναβρῇ τὸ φῶς του τὸν κρατᾷ ἀκόμα στὴ ζωή. Ὁ Γερμανὸς ὅμως κτηνάνθρωπος ἐννοεῖ νὰ τὴν κάμῃ δική του, τὴν καταδιώκει, τὴν πολιορκεῖ.

Τὸ πρῶτο λογοτεχνικὸ ἔργο ποὺ εἶναι γραμμένο τὴς ἡμέρες τῆς σκλαβιᾶς ἀπὸ τὴν ἀριστοτεχνικὴ πέννα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ

ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

ὁ ὁποῖος ἔγραψε καὶ τώρα τὸ δρᾶμα τῆς σκλαβιᾶς τῶν Ἑλλήνων. Ἕνα ἔργο λαχταριστὸ ἀπὸ ζωὴ καὶ ἀλήθεια. Ἕνα ἔργο ποὺ ρίχνει ἄφθονο φῶς στὴν ἐθνικὴ μας ψυχολογία. Τὸ ἀληθινὸ βιβλίο τῆς ἐθνικῆς μας ἀντιστάσεως

Η ΘΥΕΛΛΑ

Ἀπὸ τῆς ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ
Κυριακῆς 2 Ἰουνίου εἰς τὸν

"ΝΕΟΛΟΓΟΝ ΠΑΤΡΩΝ"

Μιὰ μυστικὴ ὀργάνωσις ποὺ δὲν εἶναι κομμουνιστικὴ ἀλλὰ ἔχει τῆς ρίζες της στὴ συμμαχικὴ κατασκοπεία, τολμᾷ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἀδυναμία τοῦ Γερμανοῦ καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν κόρη νὰ τὸν πλησιάσει διὰ νὰ πάρῃ πολύτιμα σχέδια διὰ τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα.

Ἡ «Θύελλα» ποὺ μαίνεται ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ συνταράσσει ὁλόκληρο τὸ Ἔθνος ξυπνάει τώρα καὶ μέσα στὴν ψυχὴ τῆς νέας. Τί κάμνει, τί μηχανεύεται διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Πατρίδα.

Ἡ ἀληθινὴ ἑλληνικὴ ἀντίστασις, ὅλο τὸ δρᾶμα τῆς πείνας τῆς δυστυχίας καὶ τῶν ἐκτελέσεων.

Εἶναι ἕνα ἔργο πνοῆς, ποὺ πλέκεται γύρω ἀπὸ ἕναν μεγάλο καὶ παθητικώτατον ἔρωτα μιᾶς νέας.

ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ ΑΠΟΨΕΩΝ ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΚΑΙ ΑΡΧΗΓΩΝ

ΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

ΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΑ ΣΥΓΚΛΗΣΕΩΣ Η 17Η ΙΟΥΝΙΟΥ;

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπὶ τῆς συγκροτηθείσης τὴν μεσημβρίαν διώρου συσκέψεως αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων, ἀνεκοίνωσε τὴν ἑσπέραν, ὅτι ἐπῆλθε σύμπτωσις ἀπόψεως ἐφ' ὅλων τῶν συζητηθέντων ζητημάτων, τῶν σχετικῶν μὲ τὰς διεκδικήσεις, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἀφορῶντος τὸν καταρτισμὸν τῶν διαφόρων ἀντιπροσωπειῶν. Ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐξουσιοδοτήθη ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀρχηγοὺς ἡ Κυβέρνησις νὰ καταρτίσῃ τὰς ἀντιπροσωπείας αὐτάς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν καθαρῶς ὑπερκομματικὸν χαρακτῆρα καὶ ἀποστολή των εἰς τὰς ξένας πρωτευούσας θὰ εἶναι ἡ διαφώτισις τῶν συμμαχικῶν παραγόντων. Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν θὰ ἐπιλεγοῦν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ καταλόγου, περιλαμβάνοντος τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θὰ ὑποδείξουν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων.

Αὔριον ἀφικνοῦνται εἰς Ἀθήνας καὶ οἱ πρεσβευταὶ κ. κ. Πολίτης καὶ Διαμαντόπουλος, οἱ ὁποῖοι θὰ κατατοπίσουν τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν διαφωτίσεως τῶν Συμμάχων ὁ κ. Τσαλδάρης ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, ὅτι ἂν προσκληθῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Εἰρήνης τὸν Ἰούνιον, τότε ἐν συνεννοήσει πάλιν μετ' αὐτῶν θὰ καταρτισθῇ ἡ μεγάλη ἀντιπροσωπεία, ἡ ὁποία θὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους ὑπὸ τὴν προεδρείαν μέλους τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον καθ' ὅλας τὰς πληροφορίας θὰ εἶναι ὁ κ. Δραγούμης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡμέραν συγκλήσεως τῆς Διασκέψεως τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν αὕτη δὲν φαίνεται, ὅτι θὰ εἶναι ἡ 15η Ἰουνίου, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ 17η τοῦ ἰδίου μηνός. Ἤδη τὴν 27ην Μαΐου θὰ συνέλθουν ἐν Παρισίοις οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν ὑπουργῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ καταρτίσουν τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπασχολήσουν τὴν Διάσκεψιν.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἀποτελοῦσα ἄλλοτε τὸν μοναδικὸν μεταναστευτικὸν λιμένα τῆς χώρας, ἦτο κέντρον εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ ὁ λιμὴν αὐτῆς κατεῖχε τὴν δευτέραν θέσιν, τὰ ἐκτιθέμενα ὅμως κατωτέρω γεγονότα ὑπῆρξαν ἀφορμὴ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἀναπτύξεώς της.

Ἡ ἀλματώδης αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρωτευούσης ἀπὸ τῶν βαλκανικῶν πολέμων καὶ ἐντεῦθεν, λόγῳ τοῦ δημιουργηθέντος ρεύματος ἀστυφιλίας, ἐπαυξηθεῖσα διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐντὸς καὶ πέριξ αὐτῆς τοῦ μεγίστου μέρους τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ τῶν προσφύγων καὶ ἡ παράλληλος αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Πειραιῶς κατέστησε τὸν λιμένα τοῦτον ἐπίνειον οὐ μόνον τῆς Πρωτευούσης ἀλλ' ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ δημιουργηθεῖσαι ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἀνάγκαι, ἡ πλήρης συγκεντρωτικὴ ἐξουσία τοῦ Κέντρου εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἡ ἀνεξέταστος παροχὴ ἀδειῶν ἱδρύσεως βιομηχανιῶν εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ, ἡ ἐπαύξησις τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἀποκλειστικὴ τούτων ἐγκατάστασις εἰς Ἀθήνας, ἡ ἵδρυσις καὶ ἐγκατάστασις ὅλων τῶν νοσοκομειακῶν ἱδρυμάτων εἰς Ἀθήνας, ἡ φυσικὴ θέσις, ἡ ἀσφάλεια καὶ χωρητικότης τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ ἡ ὀργάνωσις αὐτοῦ, διὰ τῆς κατασκευῆς ὑπὸ τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ λιμένος Πειραιῶς συγχρόνων ἔργων κατέστησαν τὸν Πειραιᾶ μὲν καθολικὸν εἰσαγωγικὸν λιμένα τὰς Ἀθήνας δὲ καὶ τὸν Πειραιᾶ τὸ πρῶτον ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν Κέντρον.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἀνάπτυξις τῶν διαφόρων ἐπαρχιακῶν πόλεων καὶ ἡ συγκέντρωσις εἰς αὐτὰς ὅλων τῶν προϊόντων ἐξ εὐθηνοτέρου κόστους τῶν Ἐθνικῶν μας προϊόντων ἐδημιούργησαν νέους λιμένας ἐξαγωγῆς (Κατακώλου, Αἰγίου, Ἀστακοῦ κλπ.) ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἐπαισθητῶς ἐμειώθη τὸ διὰ τοῦ λιμένος μας διενεργούμενον ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον.

Ἐπὶ πλέον λόγῳ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1921 καὶ ἐντεῦθεν περιορισμοῦ τῆς μεταναστεύσεως εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ καταργήσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ Προξενείου Πατρῶν, ὁ λιμὴν μας ἀπώλεσε καὶ τὴν ἰδιότητά του ὡς μεταναστευτικοῦ λιμένος.

Τέλος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ἐξ αἰτίας τῶν ἐκ ταύτης δημιουργηθέντων κινδύνων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἀνωτέρω αἰτίας πλεῖστοι τῶν ἐμπόρων τῆς πόλεώς μας ἐγκατεστάθησαν εἰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ μετέφερον τὸ σύνολον τῶν ἀποθεμάτων των.

Ἡ φθίνουσα κατάστασις τῆς πόλεώς μας, λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ της ἐμπορίου ἀντιμετωπίσθη λίαν ἐγκαίρως διὰ τῆς ἱδρύσεως νέων βιομηχανιῶν καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ὑπαρχουσῶν τοιούτων, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰ τελευταῖα προπολεμικὰ ἔτη ἐσημείωσαν σοβαρὰν ἀνάπτυξιν, ἀπασχολοῦσαι πλέον τῶν 7.000 ἐργατοϋπαλληλικοῦ προσωπικοῦ, θὰ εἶχον δὲ μεγαλειτέραν ἀνάπτυξιν ἐὰν δὲν συνήντων σοβαρὰ ἐμπόδια.

Αἱ βιομηχανίαι μας εἶναι ὑποχρεωμέναι, διὰ τοὺς προαναφερθέντας λόγους, νὰ προμηθεύωνται τὰς πρώτας ὕλας κατὰ μέγα μέρος ἐκ τοῦ Κέντρου καὶ νὰ διαθέτωσι τὰ προϊόντα αὐτῶν διὰ τοῦ Κέντρου ἐπιβαρυνόμενα δὶς μὲ τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ δὶς μὲ τὸν φόρον τῶν διαπυλίων τελῶν.

Ἐξ αἰτίας ὅλων τούτων ἐδημιουργήθη ἡ σημερινὴ πραγματικότης τῆς ὑπάρξεως μοναδικοῦ ἐμπορικοῦ Κέντρου τῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ὅπου μεταβαίνει διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἐμπορευμάτων οὐ μόνον ὁ ἐγγὺς αὐτῶν ἔμπορος Κορίνθου, Ναυπλίου, Τριπόλεως κλπ., ἀλλὰ καὶ ὁ διερχόμενος ἐκ Πατρῶν ἔμπορος Ἀμαλιάδος, Νήσων, Αἰτωλ)νίας κλπ. διὰ νὰ προμηθευθῇ ἐκεῖθεν οὐ μόνον τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ προϊόντα τῆς βιομηχανίας Πατρῶν.

Ἡ προτίμησις αὐτὴ τοῦ διὰ Πατρῶν διερχομένου ἐμπόρου τῆς ἀγορᾶς Ἀθηνῶν ὀφείλεται εἰς τοὺς ἑξῆς λόγους: 1) Εὑρίσκει ἐκεῖ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου εἰς ὅλας τὰς ποιότητας καὶ εἰς τιμὰς κατωτέρας τῶν τῆς ἀγορᾶς Πατρῶν, τῆς διαφορᾶς ταύτης ὀφειλομένης ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἔμπορος Ἀθηνῶν ἀποβλέπων εἰς τὸν ἐπιτυγχανόμενον παρ' αὐτοῦ μεγάλον τζίρον περιορίζεται εἰς μικρὸν ποσοστὸν κέρδους, ἐνῷ ὁ ἔμπορος Πατρῶν ἀγοράζων καὶ αὐτὸς ἐν Ἀθήναις τὰ ἐμπορεύματα μὲ τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ ἐπιβαρυνόμενος ἐπὶ πλέον μὲ τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς κλπ. δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τοιαύτην τιμήν. 2) Τακτοποιεῖ πᾶσαν διοικητικήν του ὑπόθεσιν μὲ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κέντρου, 3) Παρακολουθεῖ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων τέκνων του, 4) Ἐξετάζει τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του μὲ τὰ ἄφθονα ἐπιστημονικὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἀποκλειστικῶς ἔχει ἡ Πρωτεύουσα καὶ 5) Διαθέτει τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του εἰς τὴν παρακολούθησιν κινηματογραφικῶν καὶ θεατρικῶν ἔργων ὧν τὴν ἀποκλειστικότητα ἔχει καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ Πρωτεύουσα.

*

Διὰ νὰ καταλάβῃ ἡ πόλις μας τὴν ἀναγκαίαν καὶ ἁρμόζουσαν αὐτῇ, ὡς πρωτευούσης τῆς Πελοποννήσου, θέσιν ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ τῆς χώρας ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν γνώμην μας τὰ ἑξῆς:

Α΄ Νὰ ἀρθῶσιν ὅλα τὰ ἐμπόδια τὰ περιορίζοντα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν βιομηχανιῶν τῆς